

Dziennik Urzędowy L 211

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

12 sierpnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 720/2010 z dnia 11 sierpnia 2010 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 599/2009 względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru czy też nie, oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poddające ten przywóz rejestracji 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 721/2010 z dnia 11 sierpnia 2010 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 598/2009 względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru czy też nie, oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poddające ten przywóz rejestracji 6
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 722/2010 z dnia 11 sierpnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 723/2010 z dnia 11 sierpnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 12

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2010/51/UE z dnia 11 sierpnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia N,N-dietylo-meta-toluamidu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 14

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2010/439/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie 17
- ★ Decyzja Rady 2010/440/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich 20
- ★ Decyzja Rady 2010/441/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej 23
- ★ Decyzja Rady 2010/442/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie..... 26
- ★ Decyzja Rady 2010/443/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej 29
- ★ Decyzja Rady 2010/444/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) 32
- ★ Decyzja Rady 2010/445/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Kryzysu w Gruzji..... 33
- ★ Decyzja Rady 2010/446/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie..... 36
- ★ Decyzja Rady 2010/447/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Bliskowschodniego Procesu Pokojowego ... 39
- ★ Decyzja Rady 2010/448/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Mołdowy 40
- ★ Decyzja Rady 2010/449/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Południowego Kaukazu 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 720/2010

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 599/2009 względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru czy też nie, oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Wniosek został złożony w dniu 30 czerwca 2010 r. przez Europejską Radę Biodiesla w imieniu unijnych producentów biodiesla.

B. PRODUKT

Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej

wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 oraz pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty postępowaniem”).

Produktem objętym dochodzeniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, wysyłane z Kanady i Singapuru, oraz biodiesel w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty dochodzeniem”), objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem z wyjątkiem kodu CN 3824 90 91, w odniesieniu do którego dochodzenie ogranicza się do produktów wysyłanych z Kanady i Singapuru.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

Środkami obecnie obowiązującymi, które być może są obchodzone, są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26.

D. PODSTAWA WNIOSKU

Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* na to, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki są obchodzone poprzez przeładunek biodiesla dokonywany w Kanadzie i Singapurze oraz wywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla.

Przedstawione dowody są następujące:

Wniosek wskazuje, że po wprowadzeniu środków względem produktu objętego postępowaniem zaszła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru do Unii oraz że nie ma innego wystarczającego powodu lub uzasadnienia tej zmiany, niż nałożenie cła.

Wspomniana zmiana struktury handlu wydaje się wynikać z przeładunku biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, dokonywanego w Kanadzie i Singapurze.

Stwierdza się także, że po wprowadzeniu środków rozpoczął się wywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, w którym, jak się domniemywa, wykorzystywano próg zawartości biodiesla ustalony w opisie produktu objętego postępowaniem.

Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Wydaje się, że znaczna wielkość przywozu biodiesla z Kanady i Singapuru oraz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla zastąpiła przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż przedmiotowy zwiększony przywóz jest dokonywany po cenach dużo niższych od niewyrządzającej szkody ceny ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.

Wreszcie wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.

Jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków wskazane w art. 13 rozporządzenia podstawowego inne niż praktyki wymienione powyżej, mogą one również zostać objęte dochodzeniem.

E. PROCEDURA

W związku z powyższym Komisja stwierdza, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady lub Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do eksporterów/producentów oraz zrzeszeń eksporterów/producentów w Kanadzie i Singapurze, do eksporterów/producentów oraz zrzeszeń eksporterów/producentów w Stanach Zjednoczonych Ameryki, do znanych importerów i znanych zrzeszeń importerów w Unii, oraz do władz Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru. Informacje, jeżeli jest to stosowne, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.

W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny niezwłocznie skontaktować się z Komisją, lecz nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, aby dowiedzieć się, czy zostały wymienione we wniosku i zwrócić się z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mając na uwadze fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do wszystkich zainteresowanych stron.

Władze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom

Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z podlegania rejestracji lub środkom, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.

Ponieważ możliwe obchodzenie występuje poza Unią, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, producentom produktu objętego dochodzeniem, którzy mogą wykazać, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym wymienionym środkom⁽²⁾, oraz w odniesieniu do których ustalono, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków antydumpingowych, określonych w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem powinien zostać poddany rejestracji, aby zagwarantować, jeśli w wyniku dochodzenia stwierdzone zostanie obchodzenie środków, iż cła antydumpingowe w odpowiedniej wysokości będą mogły być pobierane z mocą wsteczną od daty rejestracji takiego przywozu wysyłanego z Kanady i Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym.

Aby zapewnić odpowiednią skuteczność rejestracji w perspektywie ostatecznego pobrania z mocą wsteczną cła antydumpingowego, zgłaszający powinien w deklaracji celnej

(¹) Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego Kodeksu Celnego, osoby uważane są za powiązane tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego drugiej osoby; e) jedna z nich, bezpośrednio bądź pośrednio, kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wujek lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

(²) Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym względem przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (pierwotne środki antydumpingowe), zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

wskazać całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartość biodiesla).

G. TERMINY

Aby zapewnić dobrą administrację należy określić terminy, w których:

- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania kwestionariusza lub przedstawić wszystkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
- producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki mogą złożyć wniosek o zwolnienie z rejestracji przywozu lub ze stosowania środków,
- zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że korzystanie z większości praw proceduralnych określonych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie wskazanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

W przypadkach, w których jakkolwiek zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji lub nie dostarcza ich w określonych terminach lub też znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń – potwierdzających lub zaprzeczających – na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że jakkolwiek z zainteresowanych stron dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

Należy również zaznaczyć, że jeśli zainteresowane strony są zdania, że napotyka trudności w związku z korzystaniem ze swego prawa do obrony, mogą zażądać interwencji urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 celem ustalenia:

- a) czy przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym wysyłanych z Kanady lub Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru, czy też nie, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kod TARIC 3824 90 91 10) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 01), stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009; oraz
- b) czy przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych

będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i objętego obecnie kodami ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 30) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 04) stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009.

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 niniejszym nakazuje się organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Zgłaszający wskazuje w deklaracji celnej całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartość biodiesla).

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze powinny być składane do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Zainteresowane strony, jeżeli ich oświadczenia mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić na piśmie swoje stanowisko i odpowiedzi na pytania kwestionariusza oraz wszelkie inne informacje w terminie 37 dni od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie ustalono inaczej.
3. Producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki wnioskujący o zwolnienie ich przywozu z podlegania rejestracji lub środkom powinni złożyć odpowiednio poparty dowodami wniosek w tym samym terminie 37 dni.
4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 37 dni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

5. Wszelkie informacje, wnioski dotyczące przesłuchania lub kwestionariusza, jak również wszelkie wnioski o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom, muszą być złożone w formie pisemnej (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres poczty elektronicznej, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszystkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania kwestionariusza i korespondencję dostarczoną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „*Limited*”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności oznakowaną „*Do wglądu zainteresowanych stron*”.

Adres Komisji do korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 721/2010

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 598/2009 względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru czy też nie, oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 3 i art. 24 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała, zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków wyrównawczych wprowadzonych względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Wniosek został złożony w dniu 30 czerwca 2010 r. przez Europejską Radę Biodiesla w imieniu unijnych producentów biodiesla.

B. PRODUKT

Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 oraz pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty postępowaniem”).

Produktem objętym dochodzeniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafino-

wych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłane z Kanady i Singapuru, oraz biodiesel w postaci mieszanki zawierający wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty dochodzeniem”), objęte obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem z wyjątkiem kodu CN 3824 90 91, w odniesieniu do którego dochodzenie ogranicza się do produktów wysyłanych z Kanady i Singapuru.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

Obecnie obowiązującymi i prawdopodobnie obchodzonymi środkami są środki wyrównawcze wprowadzone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 598/2009⁽²⁾.

D. PODSTAWA WNIOSKU

Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* na to, że środki wyrównawcze wprowadzone względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki są obchodzone poprzez przeładunek biodiesla dokonywany w Kanadzie i Singapurze oraz wywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla.

Przedstawione dowody są następujące:

Wniosek wskazuje, że po nałożeniu środków względem produktu objętego postępowaniem zaszła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru do Unii, oraz że nie ma innego wystarczającego powodu lub uzasadnienia tej zmiany, niż nałożenie cła.

Wspomniana zmiana struktury handlu wydaje się wynikać z przeładunku biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, dokonywanego w Kanadzie i Singapurze.

Stwierdza się także, że po wprowadzeniu środków rozpoczął się wywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, w którym, jak się domniemywa, wykorzystywano próg zawartości biodiesla ustalony w opisie produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 1.

Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków wyrównawczych wprowadzonych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Wydaje się, że znaczna wielkość przywozu biodiesla z Kanady i Singapuru oraz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla zastąpiła przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż przedmiotowy zwiększony przywóz jest dokonywany po cenach dużo niższych od niewyrządzającej szkody ceny ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.

Wreszcie wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem nadal są cenami subsydiowanymi jak poprzednio ustalono.

Jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków wskazane w art. 23 rozporządzenia podstawowego, inne niż praktyki wymienione powyżej, mogą one również zostać objęte dochodzeniem.

E. PROCEDURA

W związku z powyższym Komisja stwierdza, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 23 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady lub Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do eksporterów/producentów oraz zrzeczeń eksporterów/producentów w Kanadzie i Singapurze, do eksporterów/producentów oraz zrzeczeń eksporterów/producentów w Stanach Zjednoczonych Ameryki, do znanych importerów i znanych zrzeczeń importerów w Unii, oraz do władz Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru. Informacje, jeżeli jest to stosowne, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.

W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny niezwłocznie skontaktować się z Komisją, lecz nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, aby dowiedzieć się, czy zostały wymienione we wniosku i zwrócić się z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mając na uwadze fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do wszystkich zainteresowanych stron.

Władze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom

Zgodnie z art. 23 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z podlegania rejestracji lub środkom, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.

Ponieważ możliwe obchodzenie występuje poza Unią, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 23 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, producentom produktu objętego dochodzeniem, którzy wykażą, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym wymienionym środkom⁽²⁾ oraz, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście, jak określono w art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

Zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem powinien zostać poddany rejestracji, aby zagwarantować, jeśli w wyniku dochodzenia stwierdzone zostanie obchodzenie środków, iż cła wyrównawcze w odpowiedniej wysokości mogą być pobierane z mocą wsteczną od daty rejestracji takiego przywozu wysyłanego z Kanady i Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego Kodeksu Celnego, osoby uważane są za powiązane tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego drugiej osoby; e) jedna z nich, bezpośrednio bądź pośrednio, kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wujek lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

⁽²⁾ Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym względem przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (pierwotne środki wyrównawcze), zwolnienie może zostać przyznane jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

Aby zapewnić odpowiednią skuteczność rejestracji w perspektywie ostatecznego pobrania z mocą wsteczną cła wyrównawczego, zgłaszający powinien w deklaracji celnej wskazać całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartość biodiesla).

G. TERMINY

Aby zapewnić dobrą administrację należy określić terminy, w których:

- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania kwestionariusza lub przedstawić wszystkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
- producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki mogą złożyć wniosek o zwolnienie z rejestracji przywozu lub ze stosowania środków,
- zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że korzystanie z większości praw proceduralnych określonych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie wskazanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

W przypadkach, w których jakkolwiek zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji lub nie dostarcza ich w określonych terminach lub też znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń – potwierdzających lub zaprzeczających – na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że jakkolwiek z zainteresowanych stron dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych

w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

Należy również zaznaczyć, że jeśli zainteresowane strony są zdania, że napotyka trudności w związku z korzystaniem ze swego prawa do obrony, mogą zażądać interwencji urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 celem ustalenia:

- a) czy przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym wysyłanych z Kanady lub Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru, czy też nie, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kod TARIC 3824 90 91 10) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 01), stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 598/2009; oraz
- b) czy przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i objętego obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 30) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 04), stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 598/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Artykuł 2

Na podstawie art. 23 ust. 4 oraz art. 24 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 niniejszym nakazuje się organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Zgłaszający wskazuje w deklaracji celnej całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartość białosiala).

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze powinny być składane do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Zainteresowane strony, jeżeli ich oświadczenia mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić na piśmie swoje stanowisko i odpowiedzi na pytania kwestionariusza oraz wszelkie inne informacje w terminie 37 dni od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie ustalono inaczej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

3. Producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki wnioskujący o zwolnienie ich przywozów z podlegania rejestracji lub środkom powinni złożyć odpowiednio poparty dowodami wnioski w tym samym terminie 37 dni.

4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 37 dni.

5. Wszelkie informacje, wnioski dotyczące przesłuchania lub kwestionariusza, jak również wszelkie wnioski o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom, muszą być złożone w formie pisemnej (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres poczty elektronicznej, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszystkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczoną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego i art. 12 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych Światowej Organizacji Handlu (WTO).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 722/2010**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	TR	41,0
	ZZ	41,0
0707 00 05	MK	41,0
	TR	123,3
	ZZ	82,2
0709 90 70	TR	109,3
	ZZ	109,3
0805 50 10	AR	144,6
	CL	163,8
	TR	136,8
	UY	78,8
	ZA	111,6
	ZZ	127,1
0806 10 10	CL	129,8
	EG	153,2
	IL	187,4
	MA	129,1
	PE	77,2
	TR	131,1
	ZA	88,7
	ZZ	128,1
	0808 10 80	AR
BR		74,0
CL		98,4
CN		65,6
NZ		102,4
US		87,5
UY		100,6
ZA		90,8
ZZ		88,7
0808 20 50		AR
	CL	141,8
	CN	55,7
	NZ	140,9
	TR	179,1
	ZA	86,7
	ZZ	115,5
0809 30	TR	160,8
	ZZ	160,8
0809 40 05	IL	144,0
	ZA	90,0
	ZZ	117,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 723/2010**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 719/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 11.8.2010, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 12 sierpnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	42,96	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	42,96	2,02
1701 12 10 ⁽¹⁾	42,96	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	42,96	1,72
1701 91 00 ⁽²⁾	39,65	5,57
1701 99 10 ⁽²⁾	39,65	2,44
1701 99 90 ⁽²⁾	39,65	2,44
1702 90 95 ⁽³⁾	0,40	0,28

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/51/UE

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia N,N-dietylo-meta-toluamidu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten zawiera N,N-dietylo-meta-toluamid (zwany dalej „DEET”).
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 DEET został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 19, „Repelenty i atraktanty”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Szwecja została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 30 listopada 2007 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 wyniki przeglądu zostały uwzględnione w sprawozdaniu z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych w dniu 11 marca 2010 r.

(5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające DEET, stosowane jako repelenty i atraktanty, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć DEET do załącznika I do tej dyrektywy.

(6) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny stosowne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające DEET i stosowane jako repelenty i atraktanty wymogu stosowania szczególnych środków ograniczających ryzyko. W celu ograniczenia pierwotnego narażenia ludzi produkty przeznaczone do bezpośredniego stosowania na skórę powinny zostać opatrzone instrukcjami stosowania wskazującymi ilość, w jakiej można stosować produkt, i częstotliwość jego stosowania. W ramach oceny ryzyka dla zdrowia ludzi stwierdzono kilka zagrożeń, zwłaszcza dla dzieci. Produkty zawierające DEET nie powinny zatem być stosowane u dzieci w wieku poniżej dwóch lat oraz powinny mieć ograniczone zastosowanie w przypadku dzieci w wieku od dwóch do dwunastu lat, z wyjątkiem sytuacji, w których ich stosowanie jest uzasadnione istnieniem ryzyka dla zdrowia ludzi, np. w przypadku wystąpienia chorób przenoszonych przez owady, chyba że zostaną przedstawione dane wskazujące, że produkt spełni wymogi określone w art. 5 i załączniku VI w przypadku stosowania u dzieci. Produkty powinny ponadto zawierać środek zapobiegający połknięciu.

(7) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną DEET na rynku oraz właściwe funkcjonowanie rynku produktów biobójczych w ogóle.

(8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.

(9) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni okres na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.

(11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 lipca 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 sierpnia 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję dotyczącą substancji N,N-dietylo-meta-toluamid:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„35	N,N-dietylo-meta-toluamid	N,N-dietylo-m-toluamid Nr WE: 205-149-7 Nr CAS: 134-62-3	970 g/kg	1 sierpnia 2012 r.	31 lipca 2014 r.	31 lipca 2022 r.	19	Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki: 1) należy ograniczyć pierwotne narażenie ludzi poprzez rozważenie zastosowania i zastosowanie odpowiednich środków ograniczających ryzyko, w tym, w stosownych przypadkach, instrukcji wskazujących ilość, w jakiej można stosować produkt, i częstotliwość jego stosowania; 2) na etykietach produktów przeznaczonych do stosowania na skórę, włosy lub ubranie należy wskazać, że stosowanie produktu jest ograniczone w przypadku dzieci w wieku od dwóch do dwunastu lat oraz zabronione u dzieci w wieku poniżej dwóch lat, chyba że we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu można wykazać, że produkt spełni wymogi określone w art. 5 i załączniku VI bez takich środków; 3) produkty muszą zawierać środek zapobiegający połknięciu.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI, treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/439/WPZiB

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 marca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/168/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Vygaudasa USACKASA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Afganistanie na okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (3) SPUE w Afganistanie będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Niniejszym przedłuża się mandat Vygaudasa USACKASA – SPUE w Afganistanie – do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2

Cele polityki

SPUE reprezentuje Unię Europejską (zwaną dalej „UE” lub „Unią”) i propaguje cele polityki UE w Afganistanie, ściśle koordynując działania z przedstawicielami państw członkowskich UE w Afganistanie. SPUE w szczególności:

- a) przyczynia się do realizacji wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz przewodzi realizacji planu działania UE w sprawie Afganistanu i Pakistanu, w zakresie, w jakim dotyczy on Afganistanu, współpracując tym samym

z przedstawicielami państw członkowskich UE w Afganistanie;

- b) wspiera kluczową rolę Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w Afganistanie, kładąc szczególny nacisk na przyczynianie się do lepszego koordynowania pomocy międzynarodowej, wspierając tym samym realizację ustaleń z konferencji w Londynie, porozumienia „Afghanistan Compact” i odpowiednich rezolucji ONZ.

Artykuł 3

Mandat

Aby wypełnić mandat, SPUE, ściśle współpracując z przedstawicielami państw członkowskich w Afganistanie:

- a) promuje stanowisko Unii w sprawie procesu politycznego i rozwoju wydarzeń w Afganistanie;
- b) utrzymuje ściśle kontakty z właściwymi afgańskimi instytucjami – w szczególności z rządem i parlamentem, jak również z władzami lokalnymi – oraz wspiera ich rozwój. Należy również utrzymywać kontakty z innymi afgańskimi ugrupowaniami politycznymi i z właściwymi podmiotami w Afganistanie;
- c) utrzymuje ściśle kontakty z właściwymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w Afganistanie, w szczególności ze Specjalnym Przedstawicielem Sekretarza Generalnego ONZ i ze Starszym Przedstawicielem Cywilnym Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) oraz z innymi kluczowymi partnerami i organizacjami;
- d) doradza w zakresie postępów osiągniętych w realizacji celów wspólnej deklaracji UE i Afganistanu, planu działania UE w sprawie Afganistanu i Pakistanu, w zakresie, w jakim dotyczy on Afganistanu, porozumienia „Afghanistan Compact” oraz ustaleń z konferencji w Londynie, w szczególności w następujących dziedzinach:
 - tworzenie potencjału cywilnego, zwłaszcza na szczeblu regionalnym,
 - dobre rządy i tworzenie instytucji służących zapewnianiu praworządności, w szczególności niezależnego sądownictwa,
 - reformy wyborcze,
 - reformy sektora bezpieczeństwa, w tym wzmocnienie instytucji sądowniczych oraz krajowej armii i policji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 23.3.2010, s. 22.

- wspieranie wzrostu gospodarczego, w szczególności przez rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich,
 - poszanowanie zobowiązań międzynarodowych Afganistanu dotyczących praw człowieka, w tym poszanowanie praw osób należących do mniejszości oraz praw kobiet i dzieci,
 - poszanowanie zasad demokratycznych i praworządności,
 - wspieranie udziału kobiet w administracji publicznej i społeczeństwie obywatelskim,
 - poszanowanie zobowiązań międzynarodowych Afganistanu, między innymi współpraca w międzynarodowych staraniach na rzecz zwalczania terroryzmu, handlu narkotykami, handlu ludźmi oraz rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej i broni masowego rażenia oraz powiązanych z nią materiałów,
 - ułatwianie pomocy humanitarnej oraz uporządkowanego powrotu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, oraz
 - zwiększanie wpływu obecności i działań Unii w Afganistanie oraz przyczynianie się do przygotowywania wymaganych przez Radę regularnych półrocznych sprawozdań z realizacji planu działania UE;
- e) aktywnie uczestniczy w lokalnych forach koordynacji, takich jak wspólna rada koordynująca i monitorująca, wyczerpująco informując nieuczestniczące państwa członkowskie o decyzjach podejmowanych na tych szczeblach;
- f) doradza w sprawie uczestnictwa i stanowisk Unii w międzynarodowych konferencjach dotyczących Afganistanu i przyczynia się do promowania współpracy regionalnej.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 4 515 000 EUR.

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; wypełnia on obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze prowadzenia misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań z wdrażania tych zaleceń i sprawozdań dotyczących innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania

grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są przeprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE promuje ogólną koordynację polityczną Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami SPUE w Azji Środkowej i przedstawicielstwa Unii w Pakistanie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywane są ścisłe kontakty z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich w tym regionie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE udziela szefowi misji policyjnej UE w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) wskazówek dotyczących lokalnej sytuacji politycznej. SPUE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się w miarę potrzeb. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie podlegają regularnemu przeglądowi. Pod koniec lutego 2011 r. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/440/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/112/WPZiB ⁽¹⁾, zgodnie z którym Roeland VAN DE GEER został mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/113/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Roelanda VAN DE GEERA jako SPUE w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE” lub „Unią”) związanych z dalszą stabilizacją i poprawą sytuacji po konflikcie w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich i koncentruje się szczególnie na wymiarze regio-

nalnym wydarzeń w państwach położonych na tym obszarze. Cele te są związane w szczególności z propagowaniem przestrzegania podstawowych zasad demokracji i dobrych rządów, w tym poszanowania praw człowieka i praworządności, i obejmują:

- a) wnoszenie aktywnego i skutecznego wkładu w konsekwentną, trwałą i odpowiedzialną politykę Unii w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich i propagowanie ogólnego spójnego podejścia Unii w regionie. SPUE wspiera działania WP w tym regionie;
- b) zapewnienie stałego zaangażowania Unii w procesy stabilizacji i odbudowy w regionie poprzez aktywną obecność w terenie i na odpowiednich forach międzynarodowych, utrzymywanie kontaktów z głównymi zainteresowanymi stronami, a także wnoszenie wkładu w zarządzanie kryzysowe;
- c) wnoszenie wkładu po zakończeniu okresu przejściowego w Demokratycznej Republice Konga (DRK), w szczególności w odniesieniu do politycznego procesu umacniania nowych instytucji i definiowania szerszych międzynarodowych ram konsultacji i koordynacji politycznej z nowym rządem;
- d) wnoszenie wkładu, w ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych/MONUC, w międzynarodowe wysiłki na rzecz wspierania realizacji kompleksowej reformy sektora bezpieczeństwa w DRK, w szczególności w świetle roli koordynatora, którą Unia gotowa jest odgrywać w tym kontekście;
- e) wnoszenie wkładu w stosowne działania następcze po konferencji międzynarodowej na temat regionu Wielkich Jezior, w szczególności poprzez nawiązanie bliskich kontaktów z Sekretariatem ds. Wielkich Jezior oraz jego sekretarzem wykonawczym, a także z trójką mechanizmu następczego, oraz przez propagowanie dobrosąsiedzkich stosunków w regionie;
- f) zajęcie się wciąż znacznym problemem ugrupowań zbrojnych działających ponad granicami, niosących ryzyko destabilizacji państw w regionie i zwiększania ich problemów wewnętrznych;
- g) wnoszenie wkładu w stabilizację po konflikcie w Burundi, Rwandzie i Ugandzie, w szczególności przez uczestniczenie w negocjacjach pokojowych z ugrupowaniami zbrojnymi, takimi jak FNL czy LRA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 79.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 30.

Artykuł 3**Mandat**

Aby zapewnić osiągnięcie celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) nawiązanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z państwami w regionie Wielkich Jezior, Organizacją Narodów Zjednoczonych, Unią Afrykańską, kluczowymi państwami afrykańskimi oraz głównymi partnerami DRK i Unii, a także z regionalnymi i subregionalnymi organizacjami afrykańskimi, innymi odpowiednimi państwami trzecimi i innymi kluczowymi przywódcami regionalnymi;
- b) doradztwo i przedstawianie sprawozdań na temat możliwości wspierania przez Unię procesu stabilizacji i konsolidacji oraz najlepszych sposobów realizacji inicjatyw Unii;
- c) doradztwo i pomoc w reformie sektora bezpieczeństwa (SSR) w DRK;
- d) wnoszenie wkładu w działania następcze po konferencji międzynarodowej na temat regionu Wielkich Jezior, w szczególności przez wspieranie określonych w regionie polityk, których celem jest niestosowanie przemocy i wzajemna obrona przy rozwiązywaniu konfliktów oraz – w odniesieniu do współpracy regionalnej – przez propagowanie praw człowieka i demokratyzacji, dobrych rządów, współpracy wymiaru sprawiedliwości i walki z bezkarnością i nielegalnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych;
- e) wnoszenie wkładu w lepsze zrozumienie roli Unii wśród osób kształtujących opinię publiczną w regionie;
- f) wnoszenie wkładu, na wniosek zainteresowanych stron, w negocjowanie oraz wprowadzanie w życie porozumień pokojowych i porozumień w sprawie zawieszenia broni zawartych między stronami oraz podejmowanie działań dyplomatycznych w przypadku nieprzestrzegania warunków tych porozumień; w kontekście trwających negocjacji z LRA działania takie powinny być podejmowane w ścisłej koordynacji ze SPUE w Sudanie;
- g) wnoszenie wkładu w realizację polityki UE w dziedzinie praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) dotyczącej kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i przedstawianie sprawozdań z rozwoju sytuacji.

Artykuł 4**Wykonywanie mandatu**

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunko-

wuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 1 520 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; wypełnia on obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z postanowieniami tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji, oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze prowadzenia misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań z wdrażania tych zaleceń i sprawozdań dotyczących innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11**Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB

SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12**Koordinacja**

1. SPUE dąży do zapewnienia spójności między działaniami podmiotów z ramienia Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa/Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony i propaguje ogólną koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji oraz w odpowiednich przypadkach z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Szefowie delegatur Unii i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

3. SPUE zapewnia zgodność działań misji Unii Europejskiej polegającej na udzielaniu porad i pomocy dotyczącej reform sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Kongo (EUSEC DR Konga) i misji policyjnej Unii Europejskiej podejmowanej w ramach reform sektora bezpieczeństwa (SRR) i jej kontaktów z systemem sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Kongo (EUPOL DR Konga) oraz udziela szefom tych misji wskazówek na temat lokalnej sytuacji politycznej. SPUE przyczynia się do koordynacji, która prowadzona jest wraz z innymi międzynarodowymi podmiotami zaangażowanymi w SRR w DRK. W miarę potrzeb SPUE oraz cywilny dowódca operacji zasięgają wzajemnie swoich opinii.

Artykuł 13**Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Pod koniec lutego 2011 r. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/441/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 grudnia 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/805/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Koena VERVAEKEGO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) przy Unii Afrykańskiej (UA).
- (2) W dniu 1 grudnia 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/898/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2010 r.
- (3) W dniu 25 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/119/WPZiB ⁽³⁾ zmieniającą mandat SPUE i przedłużającą go do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (4) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (5) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Koena VERVAEKEGO jako SPUE przy Unii Afrykańskiej (UA) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są wszechstronne cele polityki UE wspierające wysiłki Afryki na rzecz budowy pokojowej, demokratycznej i dostatniej przyszłości, przedstawione w strategii UE dotyczącej Afryki. Cele te obejmują:

- a) ożywienie dialogu politycznego UE i rozszerzenie stosunków z UA;
- b) wzmocnienie partnerstwa UE-UA we wszystkich obszarach przedstawionych w strategii UE dotyczącej Afryki, co przyczyni się do rozwoju i wdrożenia strategii UE dotyczącej Afryki we współpracy partnerskiej z UA, z poszanowaniem zasady samodzielnej odpowiedzialności Afryki, przy ściślejszej współpracy z przedstawicielami Afryki na forach wielostronnych i koordynacji z partnerami wielostronnymi;
- c) współpracę z UA i udzielanie jej wsparcia poprzez pomoc w rozwoju instytucjonalnym oraz wzmacnianie stosunków między instytucjami UE a instytucjami UA, w tym poprzez pomoc w zakresie rozwoju, aby propagować:
 - pokój i bezpieczeństwo: przewidywanie konfliktów, zapobieganie im, zarządzanie nimi i mediacje w ich rozwiązywaniu, wspieranie wysiłków na rzecz pokoju i stabilności, wspieranie odbudowy po konflikcie,
 - prawa człowieka i dobre rządy: propagowanie i ochronę praw człowieka; propagowanie podstawowych wolności i poszanowanie praworządności; wspieranie – poprzez dialog polityczny oraz pomoc finansową i techniczną – wysiłków Afryki zmierzających do monitorowania i ulepszania dobrych rządów; wspieranie rozwoju demokracji uczestniczącej i zwiększenia odpowiedzialności; wspieranie walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną oraz dalsze propagowanie wysiłków zmierzających do rozwiązania wszystkich problemów związanych z kwestią dzieci w konflikcie zbrojnym,
 - stały rozwój, integrację regionalną i handel regionalny: wspieranie wysiłków zmierzających do łączności i ułatwienia dostępu ludności do wody i urządzeń sanitarnych, energii i technologii informacyjnych; propagowanie stabilnych, skutecznych i zharmonizowanych ram prawnych dla przedsiębiorstw; pomoc w zintegrowaniu Afryki ze światowym systemem handlu, pomoc krajom afrykańskim w spełnianiu zasad i standardów UE; wspieranie Afryki w procesie przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu,
 - inwestowanie w ludzi: wspieranie wysiłków w kwestiach równości płci, zdrowia, bezpieczeństwa żywnościowego i edukacji, promowanie programów wymiany, sieci uczelni wyższych i centrów doskonałości, zajęcie się pierwotnymi przyczynami migracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 2.12.2008, s. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 49 z 26.2.2010, s. 26.

Ponadto UE będzie kluczowym podmiotem wdrażającym wspólną strategię UE-Afryka, której celem jest rozwinięcie i scalenie partnerstwa strategicznego Afryki i UE.

Artykuł 3

Mandat

Mandat SPUE, służący osiągnięciu celów związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwem (WPZiB)/wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), o których mowa w art. 2, obejmuje:

- a) zwiększenie ogólnego wpływu UE na prowadzony w Addis Abebie dialog z UA i jej Komisją, jak również koordynację tego dialogu, obejmującego cały zakres kwestii związanych z WPZiB/WPBiO w ramach stosunków UE-UA;
- b) zapewnienie odpowiedniego poziomu przedstawicielstwa politycznego, odzwierciedlającego znaczenie UE jako politycznego, finansowego i instytucjonalnego partnera UA, jak również zasadnicze zmiany charakteru tego partnerstwa, uzasadnione coraz większą wagą polityczną UA na scenie światowej;
- c) reprezentowanie, o ile Rada tak zadecyduje, stanowisk i polityk UE w sytuacjach kryzysowych, w których główną rolę odgrywa UA, w odniesieniu do których nie został mianowany SPUE;
- d) pomoc w osiąganiu większej spójności, konsekwencji i koordynacji polityk i działań UE wobec UA oraz wkład we wzmocnienie koordynacji poszerzonej grupy partnerów oraz jej stosunki z UA;
- e) bliskie śledzenie wszystkich istotnych wydarzeń na szczeblu UA i składanie sprawozdań na ich temat;
- f) utrzymywanie bliskich kontaktów z Komisją UA, innymi organami UA, misjami subregionalnych organizacji afrykańskich przy UA i misjami państw członkowskich UA przy UA;
- g) ułatwianie stosunków i współpracy między UA a subregionalnymi organizacjami afrykańskimi, zwłaszcza w obszarach, w których UE zapewnia wsparcie;
- h) doradzanie i zapewnianie pomocy na żądanie UA w obszarach określonych w strategii UE dotyczącej Afryki;
- i) doradzanie i zapewnianie pomocy w budowie zdolności UA w zakresie zarządzania kryzysowego;
- j) koordynację i wspieranie działań specjalnych przedstawicieli UE, których mandaty dotyczą państw członkowskich/regionów UA, na podstawie jasnego podziału zadań; oraz
- k) utrzymywanie bliskich kontaktów i promowanie koordynacji z kluczowymi partnerami międzynarodowymi UA obecnymi w Addis Abebie, zwłaszcza z Organizacją Narodów Zjednoczonych, ale również z podmiotami niepaństwowymi, w całym zakresie kwestii dotyczących WPZiB/WPBiO i związanych ze stosunkami UE-UA.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 1 280 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje UE mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do współpracy ze SPUE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przez SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; wypełnia on obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub, zależnie od przypadku, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii Europejskiej, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE przyjmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami zagrażającymi bezpieczeństwu oraz plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze prowadzenia misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań

z wdrażania tych zaleceń i sprawozdań dotyczących innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11**Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12**Koordynacja**

1. SPUE wspiera całościową koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Szefowie delegatur Unii w regionie i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13**Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Pod koniec lutego 2011 r. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

DECYZJA RADY 2010/442/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 marca 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/181/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Valentina INZKO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Bośni i Hercegowinie do dnia 28 lutego 2010 r.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/111/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak zakończyć się wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (4) Wykonywanie mandatu SPUE powinno być koordynowane z Komisją, aby zapewnić spójność z pozostałymi stosownymi działaniami objętymi kompetencjami Unii.
- (5) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Valentina INZKO jako SPUE w Bośni i Hercegowinie (BiH) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może zakończyć się wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE” lub „UE”) w BiH. Cele te ukierunkowane są na stały postęp we wprowadzaniu w życie Ogólnej umowy ramowej na rzecz pokoju (GFAP) w BiH zgodnie z planem wprowadzania misji realizowanym przez Biuro Wysokiego Przedstawiciela oraz na stały postęp w procesie stabilizacji

i stowarzyszenia, aby BiH stała się państwem stabilnym, sprawnie funkcjonującym, pokojowym i wieloetnicznym, utrzymującym przyjazne stosunki sąsiedzkie i pozostającym nieodwracalnie na drodze prowadzącej do członkostwa w UE.

Artykuł 3**Mandat**

Dla osiągnięcia celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) doradztwo Unii i ułatwianie procesu politycznego;
- b) propagowanie ogólnej koordynacji politycznej Unii oraz udział we wzmocnieniu wewnętrznej koordynacji i spójności działań Unii w BiH, między innymi poprzez dostarczanie informacji szefom misji Unii, uczestnictwo w regularnych spotkaniach lub wysyłanie na nie przedstawiciela, przewodniczenie grupie koordynującej złożonej ze wszystkich obecnych w terenie podmiotów Unii w celu koordynowania aspektów wykonawczych działania Unii, a także poprzez udzielanie tym podmiotom wskazówek dotyczących stosunków z władzami BiH;
- c) wspieranie ogólnej koordynacji Unii oraz udzielanie na miejscu wskazówek politycznych w zakresie działań Unii w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, bez uszczerbku dla wiodącej roli Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) koordynującej polityczne aspekty tych działań, a także bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia ALTHEA (EUFOR);
- d) oferowanie dowódcy sił UE, bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia, wskazówek politycznych dotyczących kwestii wojskowych o lokalnym wymiarze politycznym, w szczególności dotyczących delikatnych operacji, stosunków z władzami lokalnymi oraz z lokalnymi mediami;
- e) konsultacje z dowódcą sił UE przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa;
- f) zapewnianie konsekwencji i spójności działań Unii wobec opinii publicznej. Rzecznik SPUE jest głównym punktem kontaktowym UE dla środków masowego przekazu w BiH w zakresie zagadnień związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa/wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/WPBiO);
- g) sprawowanie nadzoru nad szeregiem działań w dziedzinie praworządności i w tym kontekście, w razie potrzeby, doradzanie WP i Komisji;
- h) zapewnianie szefowi misji EUPM wskazówek politycznych dotyczących sytuacji na miejscu. SPUE i cywilny dowódca operacji będą stosownie do potrzeb konsultować się ze sobą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 88.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 23.

- i) wspieranie przygotowania i wykonania restrukturyzacji policji w ramach szerszego podejścia społeczności międzynarodowej oraz władz BiH do praworządności, z wykorzystaniem zapewnianej przez EUPM policyjnej technicznej wiedzy fachowej i pomocy w tym zakresie;
- j) zapewnianie wsparcia dla wzmocnionych i skuteczniejszych kontaktów wymiaru sprawiedliwości BiH w sprawach karnych z policją, prowadzonych w ścisłej współpracy z EUPM;
- k) prowadzenie konsultacji z szefem EUPM przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację policji oraz sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa;
- l) w razie potrzeby zapewnienie doradztwa WP oraz Komisji, a także uczestnictwo w wymaganej koordynacji lokalnej, w odniesieniu do działań dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, w tym Europolu, oraz powiązanych działań Unii;
- m) stałe udzielanie konsultacji w sprawie priorytetów dotyczących przedakcesyjnych instrumentów pomocy, mając na uwadze spójność i możliwości wspólnego działania;
- n) wspieranie planowania na rzecz wzmocnionej obecności Unii w kontekście zamknięcia Biura Wysokiego Przedstawiciela (OHR) oraz udzielanie porad na temat aspektów przejścia związanych z informacją publiczną, w ścisłej współpracy z Komisją;
- o) wkład w zwiększanie i umacnianie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w BiH zgodnie z polityką UE dotyczącą praw człowieka oraz wytycznymi UE na temat praw człowieka;
- p) włączenie właściwych organów BiH do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii (MTK);
- q) doradztwo polityczne i pomoc w przeprowadzeniu reformy konstytucyjnej;
- r) zapewnianie, bez uszczerbku dla obowiązujących struktur dowodzenia, spójnego stosowania wszystkich instrumentów Unii w terenie, po to, by osiągnąć cele polityki Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5

Wysoki Przedstawiciel

Rola SPUE nie stanowi w żaden sposób uszczerbku dla mandatu Wysokiego Przedstawiciela w BiH, w tym jego roli

koordynatora działań wszelkich organizacji i agencji cywilnych określonej w Ogólnej umowie ramowej na rzecz pokoju (GFAP) oraz w wydanych następnie konkluzjach i oświadczeniach Rady Wdrażania Pokoju.

Artykuł 6

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 3 700 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami jest przedmiotem umowy między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 7

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa w interesie tego mandatu.

Artykuł 8

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 9

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 10***Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub, zależnie od przypadku, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

*Artykuł 11***Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych, zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

*Artykuł 12***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

*Artykuł 13***Koordinacja**

1. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również, w stosownych przypadkach, z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Komisji.

SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z szefem delegatury Unii i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

2. Wspierając operacje zarządzania kryzysowego prowadzone przez Unii, SPUE, wraz z pozostałymi podmiotami Unii obecnymi w terenie, usprawnia dystrybucję informacji wśród tych przedstawicieli Unii uczestniczących oraz wymianę informacji między nimi w celu osiągnięcia wysokiego stopnia wspólnej świadomości sytuacji i jej oceny.

*Artykuł 14***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Pod koniec lutego 2011 r. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/443/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 5 października 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/670/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Azji Środkowej.

(2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/112/WPZiB⁽²⁾ przedłużającą mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.

(3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak zakończyć się wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

(4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Pierre'a MORELA jako SPUE w Azji Środkowej zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może zakończyć się wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w Azji Środkowej. Cele te obejmują:

- a) promowanie dobrych i bliskich stosunków między państwami Azji Środkowej i Unią na podstawie wspólnych wartości i interesów, określonych w stosownych umowach;
- b) przyczynianie się do wzmocnienia stabilności oraz współpracy pomiędzy państwami w regionie;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia demokracji, praworządności, dobrych rządów oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Azji Środkowej;
- d) zajmowanie się kluczowymi zagrożeniami, w szczególności konkretnymi problemami mającymi bezpośrednie znaczenie dla Europy;
- e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie, w tym przez ściślejszą koordynację z pozostałymi właściwymi partnerami i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak OBWE.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby możliwa była realizacja celów polityk, mandat SPUE obejmuje:

- a) promowanie pełnej koordynacji politycznej Unii w Azji Środkowej oraz zapewnianie spójności działań zewnętrznych Unii w regionie;
- b) monitorowanie, w imieniu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) i zgodnie z jego mandatem, wraz z Komisją, procesu realizacji strategii UE dotyczącej nowego partnerstwa z Azją Środkową, przedstawianie zaleceń i systematyczne składanie sprawozdań odpowiednim organom Rady;
- c) wspieranie Rady w dalszym rozwijaniu kompleksowej polityki wobec Azji Środkowej;
- d) uważne śledzenie wydarzeń politycznych w Azji Środkowej przez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządami, parlamentami, władzą sądowniczą, społeczeństwem obywatelskim i środkami masowego przekazu;
- e) zachęcanie Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu do współpracy w kwestiach regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 27.

- f) rozwijanie odpowiednich kontaktów i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w regionie, w tym ze wszystkimi znaczącymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, w szczególności z Szanghajską Organizacją Współpracy (SCO), Euroazjatycką Wspólnotą Gospodarczą (EURASEC), Konferencją o Współdziałaniu i Środkach Budowy Zaufania w Azji (CICA), Organizacją Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (CSTO), Programem Regionalnej Współpracy Gospodarczej w Azji Środkowej (CAREC) i Środkowoazjatyckim Regionalnym Centrum Informacji i Koordynacji (CARICC);
- g) przyczynianie się do realizacji polityki UE w zakresie praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet i dzieci na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację;
- h) przyczynianie się, w ścisłej współpracy z OBWE, do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania przez rozwijanie kontaktów z władzami i innymi podmiotami lokalnymi (organizacjami pozarządowymi, partiami politycznymi, mniejszościami, grupami religijnymi i ich przywódcami);
- i) dostarczanie wkładu w formułowanie aspektów WPZiB związanych z bezpieczeństwem energetycznym, zwalczaniem narkotyków oraz zarządzaniem zasobami wodnymi w odniesieniu do Azji Środkowej.

2. SPUE wspiera działania WP oraz prowadzi przegląd wszystkich działań Unii w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 1 250 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami jest przedmiotem umowy między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwa członkowskie lub instytucję Unii do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub tę instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przez SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji Unii oraz wypełnia swoje obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione środki możliwe do realizacji, zgodnie z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkich członków personelu bezpośrednio mu podlegającemu, a w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji, oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa oraz plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia odbycie przez wszystkich członków zespołu rozmieszczonych poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy – przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim – odpowiedniego szkolenia w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania – w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11**Sprawozdawczość**

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania

grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12**Koordinacja**

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami SPUE w Afganistanie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z szefami delegatur Unii i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13**Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Pod koniec lutego 2011 r. SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/444/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 października 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/724/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Erwana FOUÉRE Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM).
- (2) W dniu 16 marca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/156/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”), że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w decyzji 2010/156/WPZiB, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/156/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Erwana FOUÉRE jako SPUE w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zostaje niniejszym przedłużony do dnia

28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna, na wniosek WP, że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w obecnej decyzji, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. wynosi 340 000 EUR.
2. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 28 lutego 2011 r. wynosi 310 000 EUR.
3. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
4. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszystkie wydatki.”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady

S. VANACKERE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 18.10.2005, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 17.3.2010, s. 6.

DECYZJA RADY 2010/445/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Kryzysu w Gruzji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/760/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanego dalej „SPUE”) ds. Kryzysu w Gruzji na okres do dnia 28 lutego 2009 r.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/106/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie przedłużenia mandatu SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Pierre'a MORELA jako SPUE ds. Kryzysu w Gruzji zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele**

Podstawą mandatu SPUE ds. Kryzysu w Gruzji są cele określone w konkluzjach Prezydencji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w Brukseli w dniu 1 września 2008 r., oraz w konkluzjach Rady w sprawie Gruzji przyjętych w dniu 15 września 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 5.

W ramach swoich działań na rzecz rozwiązania konfliktu w Gruzji SPUE zwiększa skuteczność i widoczność działań Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE” lub „Unią”).

Artykuł 3**Mandat**

Aby zrealizować cele polityki, mandat SPUE obejmuje:

a) po pierwsze, zapewnienie pomocy w przygotowaniu międzynarodowych rozmów przewidzianych w pkt 6 porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r.; będą one dotyczyć zwłaszcza:

— warunków bezpieczeństwa i stabilności w regionie,

— kwestii uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, w oparciu o zasady uznane na szczeblu międzynarodowym,

— wszelkich innych tematów wspólnie uzgodnionych przez strony,

po drugie, zapewnienie pomocy w określeniu stanowiska Unii i reprezentowanie jej, w jego randze, podczas tych rozmów;

b) ułatwianie wprowadzania w życie porozumienia zawartego w dniu 8 września 2008 r. w Moskwie i Tbilisi, jak również porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r., w ścisłej koordynacji z Organizacją Narodów Zjednoczonych i Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE);

w ramach działań określonych powyżej, przyczynianie się do realizacji polityki UE w dziedzinie praw człowieka i wytycznych Unii w tej dziedzinie, w szczególności dotyczących dzieci i kobiet.

Artykuł 4**Wykonywanie mandatu**

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 700 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do współpracy ze SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperci oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; personel ten wypełnia obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatura Unii lub odpowiednio państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji działania zgodnie z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami zagrażającymi bezpieczeństwu, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania – w ramach sprawozdań śródk okresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11**Składanie sprawozdań**

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane poprzez sieć COREU. Na zalecenie WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE w regionie Kaukazu południowego z uwzględnieniem szczególnych celów jego mandatu. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegatom Unii.
2. Szef delegatury Unii i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Pod koniec lutego 2011 roku SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2010/446/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie ⁽¹⁾**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 czerwca 1999 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1244.
- (2) W dniu 15 września 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/623/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie utworzenia zespołu UE uczestniczącego w przygotowaniach do ewentualnego ustanowienia międzynarodowej misji cywilnej w Kosowie z elementem funkcji Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (zespół przygotowawczy MMC/SPUE).
- (3) W dniach 13–14 grudnia 2007 r. Rada Europejska podkreśliła, że Unia Europejska (zwana dalej „UE” lub „Unią”) jest gotowa odgrywać wiodącą rolę we wzmacnianiu stabilności w regionie i w realizacji porozumienia określającego przyszły status Kosowa. Stwierdziła, że Unia jest gotowa do wspierania Kosowa na drodze ku trwałej stabilności, w tym poprzez misję w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO) oraz wkład w międzynarodowe biuro cywilne będące elementem obecności międzynarodowej.
- (4) W dniu 4 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOWO ⁽³⁾ oraz wspólne działanie 2008/123/WPZiB ⁽⁴⁾ w sprawie mianowania Pietera FEITHA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanego dalej „SPUE”) w Kosowie.
- (5) W dniu 25 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/118/WPZiB ⁽⁵⁾ przedłużającą mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (6) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję zgodnie z wnioskiem

Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

- (7) Proces stabilizacji i stowarzyszenia stanowi strategiczne ramy polityki Unii wobec regionu Bałkanów Zachodnich, a jego instrumenty – w tym partnerstwo europejskie, dialog polityczny i techniczny w ramach mechanizmu śledzenia procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz powiązane programy pomocowe Unii – mają zastosowanie do Kosowa.
- (8) Wykonywanie mandatu SPUE powinno być koordynowane z Komisją, aby zapewnić spójność z pozostałymi stosownymi działaniami objętymi kompetencją Unii.
- (9) Rada przewiduje, że uprawnienia i upoważnienia SPUE oraz międzynarodowego przedstawiciela cywilnego zostaną nadane tej samej osobie.
- (10) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Pietera FEITHA jako SPUE w Kosowie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję zgodnie z wnioskiem WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

*Artykuł 2***Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii wobec Kosowa. Obejmują one odgrywanie wiodącej roli we wzmacnianiu stabilności w regionie i we wprowadzaniu w życie porozumienia określającego przyszły status Kosowa; działania te mają sprawić, że Kosowo stanie się stabilne, samodzielne, pokojowe, demokratyczne i wieloetniczne, że będzie się przyczyniało do regionalnej współpracy i stabilizacji na podstawie stosunków dobrosąsiedzkich i angażowało na rzecz praworządności oraz ochrony mniejszości i dziedzictwa kulturowego i religijnego.

⁽¹⁾ Na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1244 (1999).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 16.9.2006, s. 29

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 88.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 49 z 26.2.2010, s. 22.

Artykuł 3**Mandat**

Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) doradztwo w imieniu Unii i pomoc w procesie politycznym;
- b) wspieranie ogólnej koordynacji politycznej Unii w Kosowie;
- c) udzielanie szefowi misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOWO) porad i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, także na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami;
- d) zapewnianie konsekwencji i spójności działania Unii wobec społeczeństwa. Rzecznik SPUE jest głównym punktem kontaktowym z ramienia Unii, udzielającym mediom w Kosowie informacji na temat kwestii związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa/wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/WPBiO). Wszystkie działania związane z mediami i informacją publiczną będą odbywać się w ścisłej i ciągłej współpracy z rzecznikiem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) lub biurem prasowym Sekretariatu Rady;
- e) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Kosowie – w tym w odniesieniu do kobiet i dzieci – zgodnie z polityką UE dotyczącą praw człowieka i wytycznymi UE dotyczącymi praw człowieka.

Artykuł 4**Wykonywanie mandatu**

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 28 lutego 2011 r. wynosi 1 230 000 EUR.
2. Wszystkimi wydatkami zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Obywatele państw regionu Bałkanów Zachodnich i uczestniczących państw trzecich są dopuszczani do udziału w przetargach.
3. Zarządzanie wydatkami jest przedmiotem umowy między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu i do wspomagania spójności, widoczności i skuteczności działań Unii w Kosowie przydziela się specjalny personel Unii. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół powinien posiadać wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych wiążących się z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie personelu oddelegowanego przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do współpracy ze SPUE jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa w interesie tego mandatu.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się we właściwy sposób ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych**

1. SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.
2. WP jest upoważniony do udostępniania NATO/KFOR informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów tego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „CONFIDENTIEL UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa.
3. WP jest upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) – zgodnie z potrzebami operacyjnymi SPUE – informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów niniejszego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu dokonuje się uzgodnień lokalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

4. WP jest upoważniony do udostępniania stronom trzecim powiązanych z niniejszą decyzją UE dokumentów jawnych UE dotyczących treści obrad Rady dotyczących tego działania, które są objęte tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatura Unii lub – w stosownych przypadkach – państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji działania zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania

grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania w terenie wszystkich instrumentów Unii, tak aby możliwe było osiągnięcie celów politycznych Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z szefami delegatur Unii w regionie i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE udziela szefowi EULEX KOSOWO porad i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, także na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami. SPUE i cywilny dowódca operacji będą stosownie do potrzeb konsultować się ze sobą.

3. SPUE nawiązuje także kontakty z właściwymi organami lokalnymi oraz innymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi obecnymi w terenie.

4. SPUE wraz z innymi podmiotami Unii obecnymi w terenie doskonali rozpowszechnianie i przekazywanie sobie wzajemnie informacji przez podmioty Unii obecne w terenie, tak by osiągnąć wysoki stopień zbieżności wiedzy na temat sytuacji i jej oceny.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Na zakończenie mandatu SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji szczegółowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja 2009/937/EU w sprawie przyjęcia Regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

DECYZJA RADY 2010/447/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Bliskowschodniego Procesu Pokojowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 lipca 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/537/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Marca OTTEGO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) ds. Bliskowschodniego Procesu Pokojowego.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2010/107/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w decyzji 2010/107/WPZiB, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/107/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Marca OTTEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. Bliskowschodniego Procesu Pokojowego

zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w obecnej decyzji, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. wynosi 730 000 EUR.

2. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 28 lutego 2011 r. wynosi 585 000 EUR.

3. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

4. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady

S. VANACKERE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 23.7.2003, s. 45.⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 8.

DECYZJA RADY 2010/448/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Mołdowy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/107/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Kálmána MIZSEIA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Republice Mołdowy.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/108/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie przedłużenia mandatu SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w decyzji 2010/108/WPZiB i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/108/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Kálmána MIZSEIA jako SPUE ds. Republiki Mołdowy zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2011 r.

lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w obecnej decyzji, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. wynosi 1 025 000 EUR.
2. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 28 lutego 2011 r. wynosi 830 000 EUR.
3. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
4. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszystkie wydatki.”.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady

S. VANACKERE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 12.

DECYZJA RADY 2010/449/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Południowego Kaukazu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 lutego 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/121/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Petera SEMNEBYEGO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Regionie Południowego Kaukazu.
- (2) W dniu 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/109/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie przedłużenia mandatu SPUE do dnia 31 sierpnia 2010 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w decyzji 2010/109/WPZiB i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/109/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Petera SEMNEBYEGO jako SPUE w Regionie Południowego Kaukazu zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2011 r. lub do czasu, gdy Rada uzna – na wniosek Wysokiego Przedstawiciela – że w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych wyznaczono stosowne zadania, odpowiadające zadaniom określonym w obecnej decyzji, i podejmie decyzję o zakończeniu mandatu.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 5***Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. wynosi 1 855 000 EUR.

2. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 28 lutego 2011 r. wynosi 1 410 000 EUR.

3. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

4. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszystkie wydatki.”.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 49 z 21.2.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 23.2.2010, s. 16.

DECYZJA RADY 2010/450/WPZiB**z dnia 11 sierpnia 2010 r.****w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/556/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (zwanego dalej „SPUE”) w Sudanie.
- (2) Rosalind MARSDEN powinna zostać mianowana SPUE w Sudanie na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.
- (3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Mianowanie**

Rosalind MARSDEN zostaje niniejszym mianowana SPUE w Sudanie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek WP w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Artykuł 2**Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE” lub „Unią”) w Sudanie, współpraca ze stronami w Sudanie, z Unią Afrykańską (UA) i Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz z innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w dążeniu do pokojowego przejścia do demokracji w ramach ogólnego porozumienia pokojowego (CPA), w tym organizacja wiarygodnych referendów w sprawie Abyei i w sprawie samostanowienia Sudanu Południowego w styczniu 2011 roku. Cele te obejmują: aktywny udział w pełnej i terminowej realizacji CPA i ustaleń przyjętych po referendum; wspieranie budowania instytucji i propagowanie stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju w Sudanie Południowym bez względu na wynik referendum w sprawie samostanowienia;

poprawę bezpieczeństwa i ułatwienie politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze; wspieranie wymiaru sprawiedliwości, pojednania i poszanowania praw człowieka, w tym pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym oraz poprawę dostępu do pomocy humanitarnej w całym Sudanie.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby osiągnąć wymienione cele polityki, mandat SPUE obejmuje:
 - a) współdziałanie z rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, ugrupowaniami zbrojnymi z Darfuru, innymi stronami w Sudanie oraz społeczeństwem obywatelskim i organizacjami pozarządowymi, a także utrzymywanie ścisłej współpracy z UA i ONZ z myślą o realizacji celów polityki Unii;
 - b) propagowanie spójnego międzynarodowego podejścia do kwestii Sudanu z zachowaniem bliskich kontaktów z UA, w szczególności z zespołem ekspertów UA wysokiego szczebla ds. wykonania (AUHIP), z ONZ, w tym bliskich i regularnych konsultacji z misją ONZ w Sudanie (UNMIS), i z połączoną operacją UA/ONZ w Darfurze (UNAMID), z Międzyrządowym Organem ds. Rozwoju (IGAD), z Ligą Państw Arabskich oraz z regionalnymi i innymi kluczowymi podmiotami, w tym ze specjalnym wysłannikiem USA;
 - c) udział w pracach międzynarodowego forum konsultacyjnego w odniesieniu do spójnych wysiłków międzynarodowych na rzecz Sudanu;
 - d) regularne utrzymywanie kontaktów politycznych na wysokim szczeblu z IGAD i głównymi podmiotami regionalnymi z myślą o dalszych postępach w realizacji CPA i ich wpływie na integrację Sudanu w regionie, tak by nawiązać aktywną współpracę z państwami regionu i głównymi państwami afrykańskimi w celu umocnienia konsensusu w sprawie realizacji CPA, w tym poszanowania wyniku referendum w sprawie samostanowienia Sudanu Południowego;
 - e) wspieranie prac wspólnego mediatora ONZ/UA oraz AUHIP w odniesieniu do międzynarodowych starań na rzecz ułatwienia trwałego porozumienia pokojowego dla Darfuru oraz uważne śledzenie procesu negocjacji, w którym pośredniczą między innymi rządy Kataru, Egiptu, Libii i inne strony;
 - f) w dziedzinie walki z bezkarnością w Sudanie i poszanowania praw człowieka, w tym praw dzieci i kobiet – śledzenie sytuacji i utrzymywanie regularnych kontaktów z władzami Sudanu, Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, z UA i ONZ, w szczególności z Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z obserwatorami praw człowieka działającymi w regionie;

(1) Dz.U. L 188 z 20.7.2005, s. 43.

- g) reprezentowanie Unii, gdy jest to możliwe, w komisji oceniającej realizację porozumienia CPA;
- h) bez uszczerbku dla niezależności unijnych misji obserwacji wyborów (EU EOM) – aktywny udział w przygotowywaniu i rozmieszczaniu wszelkich takich misji w Sudanie w przyszłości oraz wspieranie działań podejmowanych w następstwie wydanych zaleceń; oraz
- i) aktywny udział w formułowaniu przyszłej strategii UE i jej zaangażowania po wygaśnięciu CPA, także pod względem wspierania konstruktywnych stosunków między Chartumem i Dżubą bez względu na wynik referendum.
2. W celu sprawowania swojego mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i zdaje sprawozdania na temat określania stanowisk UE na forach międzynarodowych, aby w sposób proaktywny wspierać i umacniać konsekwentne podejście wobec Sudanu w ramach polityki UE;
- b) obserwuje wszystkie działania Unii i ściśle współpracuje z delegaturą Unii w Chartumie i delegaturą Unii przy UA w Addis Abebie;
- c) wspiera proces polityczny i działania związane z realizacją porozumienia CPA oraz negocjowanie ustaleń niezbędnych w okresie po referendum, jak również wysiłki podejmowane w dziedzinie budowania instytucji w Sudanie Południowym;
- d) przyczynia się do wdrażania polityki UE w odniesieniu do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 1325 (2000) i 1820 (2008) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie wydarzeń w tej dziedzinie i składanie sprawozdań na ten temat; oraz
- e) śledzi zgodność działań podejmowanych przez strony w Sudanie z odpowiednimi rezolucjami RB ONZ, w szczególności nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010), oraz składa sprawozdania na ten temat.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia

1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wynosi 1 820 000 EUR.

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję Unii. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być zatrudniani przy SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji Unii; personel ten wypełnia obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

4. Biura SPUE mieszczą się w Chartumie i w Dżubie, a w ich skład wchodzi doradca polityczny oraz pracownicy niezbędni do zapewnienia wsparcia administracyjnego i logistycznego. Zgodnie z mandatem SPUE opisanym w art. 3 można również utworzyć mniejsze biuro w Darfurze, w przypadku gdy istniejące biura w Chartumie i Dżubie nie są w stanie zapewnić całego niezbędnego wsparcia personelowi SPUE rozmieszczonemu w regionie Darfuru.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do skompletowania personelu misji SPUE i jej sprawnego działania ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatura Unii lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji działania zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji opartego na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcia wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczani poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11**Sprawozdawczość**

1. SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.
2. SPUE składa KPiB regularne sprawozdania na temat sytuacji w Darfurze i na temat sytuacji w całym Sudanie.

Artykuł 12**Koordinacja**

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z szefem delegatur Unii, w tym delegatur w Chartumie i Addis Abebie, i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13**Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Pod koniec lutego 2011 roku SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 29 lipca 2010 r.****w sprawie dostępu do określonych danych systemu TARGET2 i ich wykorzystania****(EBC/2010/9)****(2010/451/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze i czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze i czwarte oraz art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2007/2 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) ⁽¹⁾ stały się podstawą dla powstania systemu TARGET2.
- (2) TARGET2 funkcjonuje w oparciu o jednolitą platformę techniczną zwaną jednolitą wspólną platformą (Single Shared Platform, SSP) obsługiwaną przez Deutsche Bundesbank, Banque de France oraz Banca d'Italia (zwane dalej „BC dostarczającymi SSP”). TARGET2 jest zorganizowany pod względem prawnym jako zespół systemów rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym, z których każdy jest komponentem TARGET2 obsługiwanym przez bank centralny Eurosystemu (BC). Wytyczne EBC/2007/2 zharmonizowały w największym możliwym stopniu zasady dotyczące komponentów TARGET2.
- (3) Nadzór nad systemem TARGET2 sprawowany jest przez Eurosystem, z wiodącą rolą EBC.
- (4) Artykuł 38 ust. 1 załącznika II do wytycznych EBC/2007/2 (Zharmonizowane warunki uczestnictwa w TARGET2, zwane dalej „zharmonizowanymi warunkami”) zobowiązuje każdy BC do zachowania w poufności wszelkich informacji prawnie chronionych należących do uczestników posiadających rachunki systemu TARGET2 w tym BC, chyba że uczestnik wyraził na piśmie zgodę na ich ujawnienie albo ich ujawnienie jest zgodne z prawem krajowym lub wymagane przez to prawo.
- (5) Artykuł 38 ust. 2 zharmonizowanych warunków przewiduje jednak, iż uczestnicy zgadzają się, że każdy BC jest uprawniony do ujawniania informacji o płatnościach odnoszących się do uczestnika, uzyskanych w trakcie działania danego komponentu systemu TARGET2, o ile ujawnienie informacji nie jest sprzeczne z prawem

właściwym: (i) innym BC lub osobom trzecim zaangażowanym w obsługę techniczną systemu TARGET2, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla sprawnego funkcjonowania systemu TARGET2, jak również (ii) organom państw członkowskich i Unii sprawującym nadzór ostrożnościowy i systemowy, w zakresie, w jakim jest to potrzebne do wykonywania ich zadań publicznych.

- (6) Konieczność posiadania przez wszystkie BC dostępu do uzyskanych z SSP danych na poziomie transakcji, dotyczących uczestników wszystkich komponentów systemu TARGET2, włączając w to uczestników pośrednich oraz adresowalnych posiadaczy BIC, powstaje wyłącznie wtedy, gdy wykorzystanie zbiorczych danych płatniczych systemu TARGET2 jest niewystarczające dla BC dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu TARGET2. Dostęp wszystkich BC do takich danych na poziomie transakcji staje się niezbędny także w celu wykonywania zadań publicznych Eurosystemu jako nadzorcy systemu TARGET2, gdy niewystarczające jest wykorzystanie zbiorczych danych płatniczych systemu TARGET2.
- (7) Taki dostęp BC do dotyczących wszystkich uczestników TARGET2 danych na poziomie transakcji powinien być ograniczony do danych, które są niezbędne poszczególnym BC, jako operatorom i nadzorcom systemu TARGET2, w celu wykonywania analiz ilościowych przepływów transakcyjnych pomiędzy uczestnikami systemu TARGET2 lub w celu wykonywania symulacji numerycznych procesu rozrachunku systemu TARGET2. Taki dostęp BC do danych nie powinien obejmować wszelkich informacji dotyczących klientów uczestników systemu, z wyjątkiem sytuacji, w których klienci ci są uczestnikami pośrednimi lub adresowalnymi posiadaczami BIC.
- (8) W razie ich przeprowadzania przez BC, występujące w roli operatorów systemu TARGET2, powyższe analizy ilościowe oraz symulacje numeryczne powinny służyć w szczególności zapewnianiu efektywności konstrukcji systemu TARGET2, monitorowaniu efektów jego mechanizmów cenowych oraz przeprowadzaniu analizy kosztów i korzyści dodatkowych funkcji i usług. W razie ich przeprowadzania przez BC, występujące w roli nadzorców systemu TARGET2, powinny one służyć w szczególności analizowaniu awarii operacyjnych w systemie TARGET2, analizowaniu zmian w schematach i czasie płatności, określaniu poziomów płynności oraz wyników rozrachunku przy zmniejszonej płynności, przeprowadzaniu statystycznych i strukturalnych analiz przepływów transakcyjnych, jak również powinny stanowić wsparcie dla regularnych i doraźnych kontroli nadzorczych dotyczących spełniania właściwych standardów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 1.

- (9) Zachowanie poufności danych na poziomie transakcji jest kwestią o najwyższym znaczeniu. W tym celu dostęp do danych na poziomie transakcji oraz ich wykorzystywanie powinno być ograniczone do wąskiej grupy wyznaczonych pracowników BC. Obok zasad wykonywania zawodu i zachowania poufności, stosowanych wobec pracowników BC, Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (PSSC – Payment and Settlement Systems Committee) Europejskiego Systemu Banków Centralnych powinien wprowadzić szczegółowe zasady dostępu i wykorzystywania danych na poziomie transakcji. BC powinny zapewnić przestrzeganie tych zasad przez swoich wyznaczonych pracowników, a PSSC je monitorować.
- (10) PSSC powinien mieć możliwość publikowania informacji pochodzących z wykorzystania danych na poziomie transakcji, o ile informacje te nie umożliwiają identyfikacji uczestników lub ich klientów, zarówno w sposób bezpośredni, jak i pośredni.
- (11) W celu umożliwienia dokonywania analiz ilościowych oraz symulacji numerycznych z wykorzystaniem danych na poziomie transakcji Eurosystem powinien stworzyć specjalny mechanizm – symulator systemu TARGET2.
- (12) Obok art. 38 ust. 2 zharmonizowanych warunków, dotyczącego danych na poziomie transakcji, art. 38 ust. 3 zharmonizowanych warunków dopuszcza szersze określone uprawnienia BC do wykorzystywania, ujawniania lub publikowania informacji dotyczących płatności odnoszących się do uczestnika lub jego klientów, w celach statystycznych, historycznych, naukowych lub innych celach związanych z wykonywaniem funkcji publicznych przez BC lub inne instytucje publiczne, którym informacje takie są ujawniane – o ile informacje te nie umożliwiają bezpośredniej lub pośredniej identyfikacji takiego uczestnika lub jego klientów. PSSC powinien koordynować działania BC, z zastrzeżeniem możliwości wykorzystywania, ujawniania bądź publikowania przez BC takich informacji zgodnie z tym przepisem.
- (13) Artykuł 5 wytycznych EBC/2007/2 określa poziomy zarządzania systemem TARGET2, w tym wskazuje, że zadaniem Rady Prezesów jest kierowanie, zarządzanie i kontrola systemu TARGET2 oraz że ciałem doradczym Rady Prezesów w zakresie wszelkich kwestii związanych z systemem TARGET2 jest PSSC. Artykuł 5 wytycznych EBC/2007/2 wskazuje dodatkowo, że PSSC wykonuje zadania przydzielone bankom centralnym w wytycznych EBC/2007/2 w ramach ogólnych zasad określonych przez Radę Prezesów. W zakresie ostatniej kompetencji PSSC wykonuje określone zadania na podstawie niniejszej decyzji. Konieczne jest ustalenie zasad głosowania dla PSSC oraz zapewnienie możliwości weryfikacji decyzji PSSC przez Radę Prezesów.
- (14) Postanowienia niniejszej decyzji będą miały zastosowanie również do banków centralnych połączonych z systemem TARGET2, które nie są bankami centralnymi Eurosystemu, na podstawie umowy zawartej pomiędzy tymi bankami centralnymi a Eurosystemem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania systemu TARGET2 oraz nadzoru nad nim BC uzyskują dostęp do pobranych z systemu TARGET2 danych na poziomie transakcji dotyczących wszelkich uczestników wszystkich komponentów systemu TARGET2.
2. Dla każdego BC dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, oraz ich wykorzystanie dla analiz ilościowych oraz symulacji numerycznych ogranicza się do jednego pracownika oraz najwyżej trzech zastępców odpowiednio dla obsługi technicznej oraz nadzoru nad systemem TARGET2. Pracownicy oraz ich zastępcy muszą być pracownikami zajmującymi się obsługą systemu TARGET2 oraz nadzorem nad infrastrukturą rynkową.
3. BC są uprawnione do wyznaczania pracowników oraz ich zastępców. Wyznaczenie tych osób podlega zatwierdzeniu przez PSSC. Taką samą procedurę stosuje się w razie konieczności wskazania nowej osoby na danym stanowisku.
4. PSSC ustanawia szczegółowe zasady zapewniające poufność danych na poziomie transakcji. BC zapewniają przestrzeganie tych zasad przez ich pracowników powołanych zgodnie z ust. 2 i 3. Bez uszczerbku dla stosowania przez BC innych zasad wykonywania zawodu i zachowania poufności w przypadku nieprzestrzegania zasad określonych przez PSSC BC pozbawiają powołanych pracowników dostępu do danych wskazanych w ust. 1 oraz możliwości korzystania z nich. PSSC monitoruje przestrzeganie przepisów zawartych w niniejszym ustępie.

Artykuł 2

1. W celu wykonywania analiz ilościowych oraz symulacji numerycznych, o których mowa w art. 1 ust. 2, tworzy się symulator systemu TARGET2.
2. Budowa i utrzymanie symulatora systemu TARGET2 jest zadaniem BC dostarczających SSP oraz Suomen Pankki. Składa się on z potrzebnej infrastruktury technicznej, narzędzi do uzyskiwania danych, narzędzi symulacyjnych oraz oprogramowania analitycznego zainstalowanego w SSP.
3. Usługi oraz specyfikacje techniczne symulatora TARGET2 zostaną doprecyzowane w zaakceptowanym przez Radę Prezesów porozumieniu zawartym pomiędzy BC dostarczającymi SSP i Suomen Pankki oraz BC.

Artykuł 3

1. PSSC tworzy średniookresowe programy prac operacyjnych oraz nadzorczych, wykorzystujące dane na poziomie transakcji, przeznaczone do wykonania przez pracowników powołanych zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3.

2. PSSC może podjąć decyzję o opublikowaniu informacji uzyskanych z wykorzystania danych na poziomie transakcji, o ile informacje te nie umożliwiają identyfikacji uczestników lub ich klientów.

3. PSSC podejmuje decyzje zwykłą większością głosów. Decyzje PSSC podlegają weryfikacji Rady Prezesów.

4. PSSC regularnie informuje Radę Prezesów o wszelkich okolicznościach związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Bez uszczerbku dla art. 38 ust. 3 zharmonizowanych warunków PSSC koordynuje ujawnianie i publikowanie przez

BC informacji o płatnościach dotyczących uczestników bądź ich klientów, do których odnosi się przedmiotowy artykuł.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 29 lipca 2010 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 646/2007 z dnia 12 czerwca 2007 r. wykonującego rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnotowego celu ograniczenia częstości występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* u brojlerów i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1091/2005

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 151 z dnia 13 czerwca 2007 r.)

1. Strona 23, załącznik, pkt 1 lit. b) akapit pierwszy:

zamiast: „Pobieranie próbek w stadach brojlerów przeprowadza właściwy organ z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.”,

powinno być: „W stadach brojlerów pobieranie próbek przeprowadzane jest z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz przez właściwy organ.”.

2. Strona 23, załącznik, pkt 1 lit. b) akapit drugi:

zamiast: „Pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić jedno pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.”,

powinno być: „Pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze może zostać zastąpione pobraniem próbek przeprowadzonym przez właściwy organ.”.

- ★ Decyzja Rady 2010/450/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie 42

2010/451/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 lipca 2010 r. w sprawie dostępu do określonych danych systemu TARGET2 i ich wykorzystania (EBC/2010/9) 45

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 646/2007 z dnia 12 czerwca 2007 r. wykonującego rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnotowego celu ograniczenia częstości występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* u brojlerów i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1091/2005 (Dz.U. L 151 z 13.6.2007)..... 48

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

